

Israël is opnieuw een politiek zwaar verdeeld land geworden

Posted on 20 april 2024 by Willem Dercksen

Het leven is hier soms net een film. In de nacht van zaterdag op zondag *Star Wars*. Oplichtende stippen aan de hemel werden neergeschoten door lichtflitsen, gevolgd door een boem. Nieuwssites toonden fraaie foto's met de Al-Aqsa moskee in Jeruzalem op de voorgrond, een van de vele plaatsen waarboven dit schouwspel zich aftekende. Het Israëlische Iron Dome-systeem in actie om de voor moslims zo heilige moskee tegen onheil te behoeden. Video's voegen er nog een dimensie aan toe met het geluid van loeiende sirenes.

In de Karmel hebben we het zelf niet live gezien, al hoorde onze dochter rond een uur of twee wel een luide boem die waarschijnlijk het gevolg was van een neergeschoten projectiel. Voor de inwoners van het noorden van het land, voor zover niet geëvacueerd, was het overigens niet heel bijzonder. Hezbollah schiet al sinds 8 oktober dagelijks raketten op Israël af.

Tegengas

De aanval van Iran biedt Israël op het wereldtoneel wat tegengas voor zijn *bad guy*-image dat zich al snel na 7 oktober steeds scherper begon af te tekenen. Een slachtoffer dat in de tegenaanval gaat en dat ook met veel militair succes doet, daar is een groot deel van de wereld niet van gediend. En zeker niet als er daardoor in delen van Gaza honger wordt geleden (al is dit door de VN met de media in het voetspoor steeds zwaar overdreven) en als het slachtoffer ook nog fouten begaat zoals onlangs met het neerschieten van een konvooi van de World Central Kitchen waarbij zeven hulpverleners om het leven kwamen.

Het succesvol neerhalen van 99 procent van 170 door Iran afgevuurde drones, 30 kruisraketten en 120 ballistische raketten komt mede op het conto van de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Jordanië, en qua *intelligence* zelfs van Saoedi-Arabië en de emiraten, waarmee Israël zich zichtbaar in goed gezelschap bevindt. Jordanië wist overigens niet hoe snel het wereldkundig moest maken dat het alleen in actie is gekomen om de eigen bevolking te beschermen tegen niet goed gerichte drones en raketten. Begrijpelijk daar zo'n 50 procent van de Jordaanse bevolking Palestijn is en er al weken een soort volksbelegering van de Israëlische ambassade plaatsvindt.

Dat het Israëlische afweersysteem geen garanties biedt, bleek afgelopen woensdag weer eens toen in het noordelijke grensstadje Arab al-Aramshe een met explosieven geladen drone in een gemeenschapscentrum insloeg. Vier burgers en veertien daar aanwezige soldaten werden gewond, waarvan één zwaar. Hezbollah eiste de aanslag op.

De Verenigde Staten spelen een steeds nadrukkelijker rol in de oorlog met Hamas. Het gepush om de toevoer van hulpgoederen voor Gaza te vergroten, heeft het beoogde resultaat bereikt. John Kirby, woordvoerder voor het Witte Huis, uitte afgelopen maandag hierover de tevredenheid van president Biden. Het voorgenomen Israëlische offensief in Rafah wordt gecoördineerd met de VS en is na bedenkingen van de grote broer wederom uitgesteld.

Vergeldingsactie tegen Iran

Ondanks verzoeken van de VS en veel andere landen heeft Israël in de nacht van

donderdag op vrijdag wel een vergeldingsactie in Iran uitgevoerd op een luchtmachtbasis in de buurt van Isfahan, evenals op doelen in Irak en Syrië, maar deze acties zijn eerst gerapporteerd aan de VS en waren bescheiden voor zover je dat van militaire acties kunt zeggen. Iran ontkent enige schade en hopelijk blijft het hierbij. Het vliegveld in Teheran gaat weer open en volgens de eerste berichten heeft Iran niet het voornemen om direct terug te slaan. De oorlog is een politiek spel geworden waarin Israël moet zorgen de steun van de bondgenoten te behouden, wil het voorkomen dat de import van militaire goederen evenals de zo belangrijke materiële hulp van met name de VS gevaar loopt.

Ondertussen is Hamas spekkoper. De buitenwereld zorgt voor een voldoende bevoorrading van Gaza, er is nog maar één bataljon van het Israëlische leger in Gaza gelegerd en de Israëlische acties zijn geminimaliseerd. Ergo: geen perspectief op een akkoord over de vrijlating van de (volgens Israëlische informatie) 97 nog levende gegijzelden en 36 dode gegijzelden. De families van de gegijzelden hebben hier uiteraard op zijn minst uiterst gemengde gevoelens over.

De staat van het land is een drama op zich. Op 7 oktober was het toen politiek zwaar verdeelde land plotsklaps één – ‘nooit meer is nu’, deze moordpartij mag nooit meer kunnen gebeuren. De eenheid brokkelde daarna stukje bij beetje af. Een minister-president die, in tegenstelling tot de legerleiding, geen enkele verantwoordelijkheid wil nemen voor het falen van de bescherming van de bevolking rond Gaza. Onvrede over de inflexibiliteit van de regering in de onderhandelingen met Hamas over de vrijlating van de gegijzelden.

Demonstraties

Ook is er sterke verdeeldheid over de vraag of ultraorthodoxe jongeren ook in het leger moeten dienen. ‘We verhuizen naar het buitenland als we gedwongen worden in het leger te gaan’, aldus de chassidische rabbi Yitzhak Yosef. Zonder gebeden kan de oorlog immers niet gewonnen worden, zo luidt het excuus. Er zijn al weken massale demonstraties voor de vrijlating van de gegijzelden, en ook steeds massaler demonstraties tegen de regering. Voor velen vormen die demonstraties overigens een dilemma: tijdens een oorlog kun je toch moeilijk tegen je eigen regering demonstreren.

Settlers

Last but not least de rol van settlers op de Westoever. Israëls *bad guy*-image wordt daar weer flink opgepoetst. Na de moord op de 14-jarige herdersjongen Benjamin Achimeir vorige week vrijdag zijn settlers flink tekeergegaan in een aantal Arabische dorpen op de Westoever, waarbij één Palestijn het leven liet, meerdere Palestijnen gewond werden en huizen en auto's in brand werden gestoken. Afgelopen maandag verloren weer twee Palestijnen het leven na een stormloop van settlers op het dorp Aqrabah. Het leger was aanwezig maar niet in staat of bereid het geweld te beteugelen.

Geen plan

Een zwaar punt van kritiek op de Israëlische regering is dat er geen plan was en is hoe het verder moet als de oorlog wordt beëindigd. Op 7 oktober werd de oorlog verklaard, besloten dat Hamas moest worden weggevaagd, dat dit alleen kan door militair geweld en dat dat de enige manier is om de gegijzelden vrij te krijgen. Maar daarna?

Inmiddels is duidelijk dat Hamas niet alleen een terroristische organisatie is, maar ook een wijdverspreide ideologie, mede gevoed door deels door de VN en Europese belastingbetalers bekostigd onderwijs en leermiddelen. Ideologieën laten zich niet met geweld bestrijden. De onderhandelingen over de gegijzelden mislukken keer op keer. Een antwoord op de vraag wat er na de oorlog in Gaza moet gebeuren, wordt met de dag urgenter.

Er circuleren uiteraard antwoorden. In ultrarechtse kringen wordt betoogd dat Israël Gaza weer terug moet nemen, en wel zonder de Palestijnen burgerrechten te geven. Ook de Palestijnse journalist Sami Obeid is die mening toegedaan blijkens een interview in *The Times of Israel*, zij het met Palestijnen als volwaardige burgers. 'Er zullen nooit twee staten komen' aldus Obeid. 'Laten we daarom één land creëren waarin wij (Palestijnen) samen met jullie (Joden) leven. Het alternatief is een nooit eindigende oorlog waarin moslims Joden vermoorden en Joden moslims.' Het is een mooie mening, maar naar mijn smaak wel erg naïef.

Beëindig de oorlog in ruil voor de gegijzelden

Een antwoord dat me meer aanspreekt, las ik ook in *The Times of Israel* in een interview met de voormalige generaal en huidige politiek commentator Giora Eiland. Hij ziet als beste optie voor Israël om Hamas aan te bieden de oorlog te beëindigen en alle troepen terug te trekken op voorwaarde dat alle gegijzelden worden vrijgelaten. 'De kans is groot, maar niet zeker, dat Sinwar zo'n aanbod zal accepteren', aldus Eiland. 'We verkeren dan in de situatie dat Hamas 80% van zijn militaire macht kwijt is. Gaza ligt in puin. (...) Als we vervolgens met de VS kunnen overeenkomen om Qatar en andere landen zover te krijgen dat er geen reconstructie van Gaza komt zolang Hamas aan de macht is (...) en als de Palestijnse autoriteit en Egypte vervolgens een alternatief leiderschap op zich nemen, zou Hamas wel eens echt kunnen vallen.'

En: 'dit betekent geen totale overwinning, maar Israël krijgt zijn gegijzelden terug (...) en de militaire dreiging vanuit Gaza is weg. (...) We hebben op 7 oktober een hoge prijs betaald die we niet gecompenseerd kunnen krijgen. Maar wat is gebeurd, is gebeurd. Als we verder willen, is dit wat ons te doen staat.'

Willem Dercksen (1951) heeft in het verleden van alles en nog wat gedaan. Tropische roots en een Israëlische partner brachten hem naar Israël waar hij de trotse vader van twee kinderen is en de kost verdient met redactioneel werk.

Wynia's Week is er het hele jaar door. Met onafhankelijke, verrassende berichtgeving. **Wynia's Week is wel gratis, maar niet goedkoop.** De lezers, kijkers en luisteraars maken Wynia's Week mogelijk. **Doet u mee? Doneren kan [HIER](#). Hartelijk dank!**